

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym w Elektronicznym Postępowaniu Upominawczym w dniu 29 sierpnia 2014 r. (...)S.A. z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od A. N. (1) kwoty 1.913,21 zł (jeden tysiąc dziewięćset trzynaście złotych dwadzieścia jeden groszy) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 1.496,92 zł od dnia 5 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów sądowych w wysokości 30,- zł, opłaty skarbowej w wysokości 17,- zł oraz opłaty notarialnej w łącznej wysokości 34,44 zł (k. 1-5; 13-14).

Postanowieniem z dnia 23 września 2014 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty i przekazał sprawę do rozpoznania tutejszemu sądowi, jako miejscowo właściwemu (k. 7-8).

Na rozprawie w dniu 20 marca 2015 r. pozwana oświadczyła, iż nazywa się obecnie A. N. (2). Wniosła o oddalenie powództwa (k. 52-53).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 sierpnia 2012 r. pomiędzy (...)S.A. z siedzibą we W. a A. N. (1) zawarta została Umowa o przyznanie limitu kredytowego oraz umowa o wydanie i korzystanie z karty kredytowej (...) Mastercard Silver nr (...).

Na mocy powyższej umowy A. N. (1) przyznany został limit kredytowy do kwoty 1.500,- zł, dla korzystania z którego otworzony został rachunek kredytowy nr (...). Zawierając umowę pozwana wyraziła zgodę na wszystkie jej warunki oraz zaakceptowała Tabelę opłat i prowizji dla limitu kredytowego i kart kredytowych (...) Visa/MasterCard Silver (dowód: umowa – k. 22-25; zeznania pozwanej A. N. (2) – k. 53; okoliczność bezsporna).

W 2012 r., po zawarciu powyższej umowy, pozwana wyszła za mąż i zmieniła nazwisko z N. na N. (dowód: zeznania pozwanej A. N. (2) – k. 52-53; okoliczność bezsporna).

Pozwana spłaciła tylko część kredytu zaś z karty kredytowej tylko niewielką część (dowód: zeznania pozwanej A. N. (2) – k. 52-53; okoliczność bezsporna).

Pismem z dnia 12 maja 2014 r. (...)S.A. z siedzibą we W. wypowiedział pozwanej powyższą umowę o kredyt gotówkowy i kartę w związku z brakiem wymagalnej spłaty minimalnej przez okres co najmniej 2 miesięcy, z zachowaniem 61-dniowego okresu wypowiedzenia. Wypowiedzenie zostało odebrane przez pozwaną w dniu 19 maja 2014 r. (dowód: wypowiedzenie – k. 34-37; potwierdzenie odbioru - k. 38; okoliczność bezsporna).

W dniu 4 sierpnia 2014 r. przez powoda wystawiony został wyciąg z ksiąg banku, zgodnie z którym zobowiązania pozwanej z tytułu w/w umowy o przyznanie limitu kredytowego z dnia 24 sierpnia 2012 r., na dzień 4 sierpnia 2014 r. wynosiło 1.913,21 zł (dowód: wyciąg – k. 33; okoliczność bezsporna).

Wymagalne, nieuregulowane przez pozwaną zadłużenie względem powoda wynosi 1.496,92 zł z tytułu niezapłaconego kapitału, 231,29 zł tytułem odsetek naliczanych od dnia 24 sierpnia 2012 r. do dnia 4 sierpnia 2014 r. oraz 185,- zł z tytułu opłat, prowizji i opłat za prowadzenie rachunku (dowód: zeznania pozwanej A. N. (2) – k. 52-53; okoliczność bezsporna).

Pozwana A. N. (2) przebywa obecnie na urlopie macierzyńskim. Otrzymuje zasiłek macierzyński w wysokości 1.580 zł miesięcznie. Ma na utrzymaniu czteroosobową rodzinę – męża oraz dwoje dzieci w wieku 5 lat oraz 5 miesięcy. Mąż pozwanej jest obecnie bezrobotny (dowód: zeznania pozwanej A. N. (2) – k. 52-53).

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego powództwo jako zasadne zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie przedłożonych do akt dokumentów, ich odpisów i kopii uznając je za wiarygodne i nie znajdując podstaw do ich kwestionowania, biorąc pod uwagę, iż również strony ich nie zakwestionowały. Sąd wziął również pod uwagę zeznania złożone przez pozwaną na rozprawie w dniu 20 marca 2015 r. uznając je za spójne i wiarygodne.

Wskazać należy, iż stan faktyczny nie był sporny pomiędzy stronami. Na rozprawie w dniu 20 marca 2015 r. pozwana przyznała, iż zawarła z powodem wskazaną przez niego umowę o kredyt oraz kartę kredytową w 2012 r. Przyznała również, iż z powodu bardzo ciężkiej sytuacji rodzinnej i majątkowej nie spłaciła ciężącego na niej zobowiązania, w wyniku czego do zapłaty pozostała kwota wskazana przez powoda w pozwie wraz z odsetkami.

Zgodnie z art. 471 k.p.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Odpowiedzialność kontraktowa dłużnika może mieć miejsce tylko wówczas, jeżeli spełnione zostaną tzw. nieruchomości przesłanki odpowiedzialności. Są nimi niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania (naruszenie istniejącego zobowiązania, a zatem np. wynikającego z ważnej umowy; wyrok SN z 15.11.2001 r., III CKN 506/00, Legalis), szkoda oraz związek przyczynowy między faktem niewykonania (nienależytego wykonania) zobowiązania a szkodą. Przesłanki te muszą zachodzić łącznie.

W przedmiotowej sprawie bezspornym pozostaje, iż pozwana nie wykonała ciężącego na niej zobowiązania z tytułu Umowy o przyznanie limitu kredytowego oraz umowy o wydanie i korzystanie z karty kredytowej (...) Mastercard Silver nr (...), co spowodowało powstanie po stronie powoda szkody, polegająca na nieotrzymaniu przez niego objętego umową i spodziewanego świadczenia. Przy czym nie można uznać, iż niewykonanie zobowiązania jest następstwem okoliczności za które pozwany nie ponosi odpowiedzialności, ponieważ świadomie nie uregulowała ona zobowiązania, mając wiedzę o jego wysokości i konsekwencjach braku zapłaty.

Zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.p.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzycielność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

W przedmiotowej sprawie strony zawierając umowę o przyznanie limitu kredytowego i kartę kredytową określiły, iż bieżąca wysokość oprocentowania wskazana będzie w Tabeli Oprocentowania, przy czym nie może ona być wyższa od czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

Łącznie z wypowiedzeniem przedmiotowej umowy pozwana poinformowana została, iż oprocentowanie kapitału przedterminowego, tj. odsetki naliczane za opóźnienie w spłacie minimalnej od kwoty zaległego kapitału wymaganego do spłaty wynoszą równowartość czterokrotności bieżącej stopy kredytu lombardowego NBP.

W niniejszej sprawie odsetki przysługują zatem we wskazanej wyżej wysokości od kwoty 1.496,92 zł (należność główna) oraz od dnia 5 sierpnia 2014 r., będącego dniem następnym po dniu wystawienia Wyciągu z Książki Banku.

Powyższe okoliczności również zostały przyznane przez pozwaną na rozprawie w dniu 20 marca 2015 r.

Mając powyższe na uwadze, uznając powództwo za uzasadnione i udowodnione w całości Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku.

Pozwana przegrała powództwo w całości, zgodnie zatem z dyspozycją art. 98 k.p.c. winna ponieść koszty postępowania. Zgodnie jednak z art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Jak wskazał Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 30 sierpnia 2013 r. sygn. akt ACa 449/13 zgodnie z art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może w ogóle nie obciążać kosztami strony przegrywającej. Podstaw do jego zastosowania należy poszukiwać w konkretnych okolicznościach danej sprawy przekonujących o tym, że w danym przypadku obciążenie strony przegrywającej kosztami procesu na rzecz przeciwnika byłoby niesłuszne, niesprawiedliwe. Należą do nich zarówno fakty związane z samym procesem, jak i leżące poza nim, a dotyczące sytuacji życiowej, stanu majątkowego stron, które powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współzycia społecznego, w świetle których uzasadniona jest ocena, że chodzi o wypadek szczególnie uzasadniony. Skorzystanie z możliwości zastosowania tego przepisu ustawodawca pozostawia uznaniu sądu.

Ocena, czy opisany wyżej wypadek zachodzi pozostawiona jest sądowi, który uwzględniając całokształt okoliczności konkretnej sprawy kieruje się własnym poczuciem sprawiedliwości. W ocenie tutejszego Sądu przedmiotowa sprawa stanowi szczególnie uzasadnioną sytuację, umożliwiającą nieobciążanie pozwanej kosztami postępowania.

Jak wskazała pozwana na rozprawie w dniu 20 marca 2015 r. przebywa ona obecnie na urlopie macierzyńskim i otrzymuje z tego tytułu zasiłek w wysokości 1.580 zł, przy czym na utrzymaniu ma czteroosobową rodzinę, w tym dwójkę małoletnich dzieci. Sąd dał wiarę powyższemu oświadczeniu pozwanej, uznając je za wiarygodne. Mając na uwadze wiadome Sądowi z urzędu koszty wynajęcia mieszkania, opłat, żywności oraz leków w W., a także obowiązek uregulowania roszczenia głównego wraz z odsetkami zasądzonego niniejszym powództwem, dodatkowe obciążanie pozwanej kosztami postępowania byłoby w ocenie Sądu nadmierne. Pozwana nie byłaby w stanie uiścić ich bez uszczerbku koniecznego dla utrzymania siebie i rodziny.

Co więcej wskazać należy, iż pozwana nie kwestionowała podstawy oraz wysokości roszczenia. Przyznała, iż nie zostało ono przez nią uregulowane, co znacznie ułatwiło i przyspieszyło postępowanie sądowe, umożliwiając powodowi sprawniejsze zaspokojenie roszczenia.

W ocenie Sądu opisana wyżej sytuacja materialna pozwanej oraz przyznanie przez nią okoliczności faktycznych i zasadności powództwa uzasadnia nieobciążanie jej kosztami, dlatego też na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd orzekł jak w punkcie II wyroku.